

Sajnálni az elitet

2018 augusztus 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A változás szele Magyarországról fúj.

„Minden piacgazdaság természetes kísérőjelensége a munkanélküliség, amely az OECD-országokban elérte a 35 milliót, és az egyébként nagyon gazdag és erős Németországban az 1933-as szintet, a 4,7 milliót. Akár magától értetődőnek is vehetjük, ami nálunk történik?” – tette fel a kérdést 1994 tavaszán a Népszabadság újságírója a kor egyik ismert szociológusának, a korábbi SZDSZ-es országgyűlési képviselőnek, F. Havas Gábornak.

A kérdésbe csomagolt állítás – miszerint a rendszerváltoztatás természetes velejárója a munkanélküliség és a magyar ipari és mezőgazdasági kapacitás leépítése – már évek óta vissza-visszatérően publikációkra, megnyilatkozásokra sarkallta a korabeli szakembereket és magát az elitet is. Néhány kereséssel számos példát találhatunk ennek a diskurzusnak a jelenlétéről és fontosságáról, ugyanis a tömeges szegénység és kiszolgáltatottság megjelenése miatt a magyarok válaszokat, cselekvést és segítséget vártak volna az akkori elitől. Helyette piaci folyamatokról, sosem mőködő átképzésekről, választások idején pedig emelkedő segélyekről hallhattak mindazok, akik a felsoroltakat sosem érzékelték, a Bokros-csomagot viszont a nyakukba kapták.

Az elit tagjai élvezve a nekik járó tisztségeket és javakat (klimatizált TV-stúdiók, akadémiai és egyetemi tisztségek, médiaszereplések) jól megvoltak a maguk körülbástyázott buborékában és intézményrendszerében, miközben az általuk mőkötetett intézmények többórás várakozás és sorszámhúzás után sem tudtak semmit sem felkínálni a milliós létszámú munkanélküli rétegnek és az alacsony keresetek miatt a túlélésre játszó országoknak.

A szolidaritáshiányról alapos tanúságtételt tevő, többségében '68-as identitású elit a megerősített erődjéiből a morális alapúnak hazudott, a feltartott mutatóujjal kezdődő és a petíciózásban végződő politikázást választotta.

A 2010-re hiteltelenné és nevetségessé váló gyakorlat végül meghozta a stabilnak és örök erejűnek gondolt eliterdők sáncokká és végvárákká züllését. Az elit pedig félni kezdett és felhasználva a rendelkezésére álló nemzetközi kapcsolati hálóját, intézményeit és a médiáját háborút indított a nemzeti erők ellen, miközben a szolidaritást számonkérve létrehozta a vidéki Magyarország örökös számonkérési és lenézési stratégiáját. A tekintélyelvű politikázásuk harmadik alkalommal járult hozzá a keresztény, nemzeti erők 2/3-os parlamenti győzelméhez.

Az elitel szembeni szabadságharcban jelentős frontvonalak haladtak keresztül a média és a médiaelit egykori területein. Ebben a harcban mellettük állt a nyilvánosság, valamint az olyan vindikált fogalmak ereje, mint a függetlenség és a kutyaszerep hazugsága. Az önmagát lejárató és felemésztő médiaelit mellett párhuzamosan kivirágzott a nemzeti nyilvánosság Magyarországon, a tengerentúlon és Európa számos országában is.

Ebben a helyzetben egyre többet hallhatunk a sérült egzisztenciákról, a nehéz emberi sorsokról és komoly küzdelmet indítottak az áldozati státusz megszerzésért is. Az általuk most számonkért szolidaritást nek sosem adták meg a bezárt cukorgyárak melósainak, az egykor bönözésbe sülyedő vidéki Magyarországnak és az elnéptelenedő falvaknak sem. Hiszen ezek a helyzetek szerintük mindig csak és kizárólag a társadalmi és a piaci folyamatok szükséges velejárói voltak. Egymást viszont ma is megvédik és összezárnak. Egy-egy csatornaváltás vagy néhány megszűnt szerkesztői állás országos szervezetek tiltakozását váltja ki, nem beszélve a saját magukkal való foglalkozás parttalanná és végtelenné tételéről.

Mindeközben az elit gazdasági ámokfutását már több éve felváltotta az emelkedő bérekről, a munkaerőhiányról és új beruházásokról szóló, az egyre erősebb Magyarországot és a pozitív folyamatokat bemutató diskurzus. Ma egyre kevesebbeknek kell rettegniük a munkanélküliségtől, ha megszűnik az állásuk, hiszen a rendszerváltozás óta soha nem volt még ilyen magas a foglalkoztatottság és gyors a bérszínvonal emelkedése. Ebben a helyzetben szolidaritási nyilatkozatokat számonkérni és Tibi atyával elítéltetni Megadja doktor szurkálódását olyan túlzás és hazug testtartás, amely arcátlanságra és önsajnálatra csak az elit képes.

Tegyük világossá, hogy a jelenlegi környezetben nem a széttört emberi sorsok és a kenyér nélkül maradó médiaelit a siránkozás tárgya, hiszen bárki kaphat ma munkát Magyarországon. A tét a véleménymonopólium fenntartása, amelyet az utolsó percig védenek és védeni fognak. A fake news-gyárak akolmelegéből szórt, morálisnak hazudott kioktatásaik és messzire hangzó sivalkodásuk nem más, mint a pozícióik és a kényelmük védelme.

A tét 2019 májusában fog igazán megemelkedni, amikor mi, magyarok és Európa nemzetei közösen küldhetjük az uralkodó liberális politikai elitet és médiamunkásaikat más munkakörbe. Sajnálni őket pedig semmi okunk, hiszen a tőlük kölcsönzött parafrázissal elmondhatjuk, hogy a demokrácia szükséges velejárója a változás.

A változás szele pedig Magyarországról fúj.

Falusi Vajk - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
